

for den enkelte, eller om vedkommende var uden for arbejdsmarkedet. Jeg vil da gerne have, at ministeren sikrer, at der fremover er en sådan prioritering.

Det, der blev sagt, var også, at når man lavede den prioritering, var det, fordi man med de beskedne ressourcer, der var til rådighed, var nødt til det, og det bliver det jo bestemt ikke bedre af, for så kan det jo være en udvikling, der fortsætter. Jeg kan bare se, at personer kan vente helt op til 400 dage på en behandling. Det var der også en omtale af. Jeg talte i øvrigt med pågældende, som selvfølgelig var meget utilfreds med, at han, fordi han nu var 70 år, havde ventet 400 dage på en operation.

Kl. 15:44

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:44

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Jeg tror simpelt hen, at hr. Jens Peter Vernersen læser op af spørgsmålet fra Politiken og gør det til mit og måske også Dansk Folkepartis svar. For jeg er ikke blevet citeret for at have sagt, at det er fuldstændig uproblematisk, at 84 pct. af lægerne ikke giver let og lige adgang ud fra, hvem der er mest syg. Jeg har faktisk sagt det modsatte, og det kunne man også høre, dengang jeg deltog i TV 2 om aftenen, nemlig at de skal prioritere de mest syge først. Det var det, der blev sagt; det sagde jeg i TV 2.

Kl. 15:44

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jens Peter Vernersen.

Kl. 15:44

Jens Peter Vernersen (S):

Nu er det ikke, hvad det var for et spørgsmål, jeg læste op af Politiken, der er afgørende, men at ministeren siger, at en prioritering, hvor man favoriserer visse patientgrupper frem for andre, og som ikke sker efter sygdommens art, men efter andre ting, er uacceptabel. Og det synes jeg da også er en besked, der skal ud i det lægelige system.

Det, som der jo også bliver skrevet i den forbindelse, er, at det er en grundlæggende forståelse mellem stat og læger, at der sker en prioritering af patienter, som jeg har beskrevet det her, og at kriterierne er beskrevet som en sortering af patienterne, sådan at det ikke bliver de mest syge, der bliver behandlet først, men at det derimod er andre kriterier, der er afgørende.

Hvis ministeren er helt enig med mig i, at det er uacceptabelt, er ministeren da også nødt til at lade den melding gå ud i sit sundhedsvæsen. Vil ministeren det?

Kl. 15:45

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:45

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Jeg har fuldstændig tillid til, at lægerne prioriterer de mest syge først. Lad mig lige prøve at komme med et eksempel, for man kan også sige det på en anden måde. Lad os sige, at der er to henviste patienter, der har nøjagtig lige ondt i hoften. Jeg ved så af andre grunde, at lægerne griner lidt af os, når vi fra politisk side begynder at tale om to nøjagtig lige syge patienter, for dem kender de ikke, men lad os bare tage det for eksemplets skyld. Den ene er enlig mor med tre børn, som risikerer at miste sit arbejde, den anden er hjemmegående direktørfrue, som ikke længere kan klare 18 huller på golfbanen.

Mener hr. Jens Peter Vernersen virkelig, at det er forkert, hvis en læge lader den enlige mor komme til først? Er det altafgørende, at direktørfruen behandles først, blot fordi hendes henvisning kom ind 20 minutter tidligere. Det kan nemlig også have en lægefaglig konsekvens, hvis man ikke går ind og kigger på de sociale konsekvenser. Der vil jeg ikke lægge afstand til lægegerningen, når de vælger at prioritere den enlige mor først, selv om hendes henvisning kom 20 minutter senere. Jeg ville synes, at hvis lægerne vurderer det fornuftigt, har jeg ikke grundlag for at lægge afstand til det.

Kl. 15:46

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jens Peter Vernersen.

Kl. 15:46

Jens Peter Vernersen (S):

Ministeren har en fantastisk livlig fantasi, når han skal opstille scenarier. Det, det drejer sig om her, er, at af de 84 ortopædkirurger, der er blevet spurgt, favoriserer 83 pct. af dem bestemte områder. Det har ikke noget med det der tænkte eksempel, som ministeren giver, at gøre, det har intet med det at gøre. Det har noget at gøre med, at det faktisk er sædvane, når det er sådan, at 83 pct. af de 84 ortopædkirurger, der er blevet spurgt, melder ud: Vi favoriserer bestemte patientgrupper. Så der er jo ikke noget at sige til, at den borger, der er 70 år og bor ude på Vesterbrogade, har ventet i 400 dage på behandling. Det